

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. עת לעשות לך הפרו
תורתך. תחלים שם קמו
2. והדשכתי את עין הבקר
ואמנר אל האשקא אל אל
3. ואמר איש ואיש קמו
ששת טמאה תרת אישך
התקי ממני הפרים
והגארים ואלה תמי
ששת תרתי אישך וז
טמאת ותרתי אישך וז
שכבתו ממלדני אישך
מכבר ה י"ט
3. או אמרתי ותרתי כאתי
במנלה שם כחבז עלל
תחלים ח
4. לקח את ספר הוה
הזה וטמאתו ותרתי
ארץ ביתי "אלהים וזה
שם קמו עלר. וזכרתי אל
5. ואמר אל אל הנה
הזה ואמנר אל אל הנה
רפת אתי ותרתי אישך
והבקר עשר באמה

גליון הש"ס

נח' מ"ת חסד ידועה אה"ת.
ע' מגילה דף ט ע"א מדיה
כסלח חורב: שם חסד
בבד צבור: ע' מגילה ד' נד
יומא דף ט ע"א טעם דף לט
ע"כ: שם א"ל אין כותבין
ומה טעם לפי שאין כותבין.
עין זה טעם דף כ"א ע"א
(ע"כ)

הגהות הב"ח

(א) גם' רבה כליל ואז ר'
נמחק:

מוסף רש"י

מַעֲיֵינִי כִסְפָּרָא דִּאֲגֻרָתָא
 שֶׁלֹּא יִתְחַבֵּר הַחֲסִיד הַזֶּה
 לַעֲשׂוֹת לְדִי חֲסִיד תּוֹרָה.
 וְשֶׁיִּשְׁמַע הַיֵּדִי לִפְנֵי דִּישָׁא
 הַסֵּס בְּלֵי לִפְנֵי קוֹרְבָן
 (וְשֶׁ) בְּרֵי חֲסִידֵי בֵּיתִי
 אֶחָדִים לֵב לְרֵשֵׁת הַמִּצְוֹת
 (וְשֶׁ) דִּישָׁא בְּרֵי חֲסִידֵי
 הֵן הַסֵּס אֶת הַמַּעֲנִילָה
 לְהַקְדִּישׁ (וְשֶׁ) אִימָרָה כֵּן
 שֶׁכִּתּוּב בְּשֵׁם לֵב יִמְנֵה
 אֲחֵימִישׁ (וְשֶׁ) כִּסְפָּרִיבָן
 אֵל לֹא עָבַד אֲחֵרֵי רֵשֵׁא
 מִצְוֹת עַד הַתְּהִלָּה וְלֵב
 יֵשׁ עֲשֵׂת אֲחֵרֵי רֵשֵׁא מִצְוֹת
 עַד הַתְּהִלָּה יִבֵּן דִּי
 אֶחָד אֲחֵרֵי רֵשֵׁא מִצְוֹת עַד
 הַתְּהִלָּה וְלֵב הַסֵּס
 אֲחֵרֵי רֵשֵׁא מִצְוֹת (וְשֶׁ) הַסֵּס

הניזקין פרק חמישי גיטין

לישראל בשבתות משום דרמי
במקבת שבת [צאלו קשרים]
ומנותו פרנס על הנזכר כל
ס ואומרה: בחומשין. שיש

מי קוראין לא הוה בידיה אתא ושייליה
לרבי יצחק נפחא א"ל "אחריהן קוראין ת"ח
הממונין פרנסים על הצבור ואחריהן ת"ח
הראויין למנותם פרנסים על הציבור
ואחריהן בני ת"ח שאבותיהן ממונים פרנסים
על הצבור ואחריהן ראשי כנסיות וכל ארס
שלחו ליה בני גליל ל' חלבו מהו לקרות
בחומשים בבהכ"נ בציבור לא הוה בידיה
אתא שייליה לר' יצחק נפחא לא הוה בידיה
אתא שאיל כי מדרשא ופשטוה מהא דא"ר
שמואל בר נחמני א"ר יוחנן * ס"ח שחסר
יריעה אחת אין קורין בו ולא היא התם
מחסר במילתיה הכא לא מחסר במילתיה
רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו * אין קוראין
בחומשין בבית הכנסת * משום כבוד צבור
(6) ורבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו האי ספא
אפטרותא אסור למקרי ביה בשבת מאי
טעמא דלא ניתן ליכתב מר בר רב אשי
אמר לטלטולי גמי אסור מ"ט דהא לא חזי
למיקרי ביה ולא היא שרי לטלטולי ושרי
למיקרי ביה (דר' יוחנן ור"ש בן לקיש מעיני
בספרי דאגדתא בשבתא והא לא ניתן
ליכתב אלא * כיון דלא אפשר יעת לעשות
לה' הפרו תורתך ה"נ כיון דלא אפשר עת
לעשות לה' הפרו תורתך בעא מיניה אביי
מרבה * מהו לכתוב מגילה לתיעוק להתלמד
בה תיבעי למאן דאמר תורה מגילה מגילה
ניתנה תיבעי למאן דאמר תורה חתומה
ניתנה תיבעי למ"ד תורה מגילה מגילה
ניתנה כיון דמגילה מגילה ניתנה כותבין או

דילמא כיון דאידבק אידבק תיבקי למ"ד תו
 ניתנה אין כותבין או דילמא כיון דלא אפשר
 מעם "לפי שאין כותבין איתיביה "אף היא
 סוטה כתובה עליה "א"ר שמעון בן לקיש מש
 כשהוא כותב רואה וכותב מה שכתוב במב
 איתיביה כשהוא כותב רואה במבאל וכותב
 כתוב במבאל 2אם שכב אם לא שכב
 כתנאי "אין כותבין מגילה לתינוק להתלמד
 ר' יהודה אומר כבראשית עד דור המבול
 השמיני א"ר יוחנן משום רבי בנאה תורה
 אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב על
 חתומה ניתנה שנאמר לקוח את ספר הר
 לקוח ההוא לכתר דאידבק ואידך נמי הכתיב
 דכל התורה כולה איקרי מגילה דכתיב
 ואומר אני רואה מגילה עפה אי נמי
 שמנה פרשיות נאמרו ביום שהוקם בו ה
 ופרשת לוי ופרשת טמאים ופרשת שילח

שֶׁלֶכֶךָ קָרִי לְשֹׂאֵר נַמִּי מְגִילָה מִשּׁוּם דְּשִׁחְזוֹר וְהַשְׁלִימָהּ
בְּחַת מִפְרָשָׁה כְּהִינֵן עַד פִּרְשָׁה שְׁלִיטוֹ תַּמְאִים וְכֵן כּוּלָם: פֶּרֶשׁ
זוּ לֹא יֵגֵשׁ וּמִפְּנֵי שֶׁבּוּ יוֹם הַחֻקִּים לְעִבּוּדָה הוֹרֵכָה קִדּוּשׁ
וְחֹל הַלֵּיט מְדַבֵּר(ו) וְאֵינוֹ כִּי מֵה עֵינֵיכֶם אֵלֶּל הַקֶּהֶת הַמֵּה
וּפֶרֶשׁ לֵוִיט. הוֹרֵכָה לְבוּ יוֹם שֶׁנִּקְרָא לְשִׁיר: **פֶּרֶשׁ טַמְאִים.** וְיֵה
לֵוִיט טַמְאִים וְיִשְׁלַח מֵהַמֶּחֶלֶת: שֶׁבּוּ יוֹם הַקִּדְשׁ שֶׁלֹּא מִמֶּנּוּ
יֵה שֶׁלֹּא הוֹרֵכָה וְיִזְכְּרִיךְ שְׁלִיטוֹ וְלֹא יוֹכֵל לִינֵכֶם תַּשְׁכֵּחַ
אֵלֶּל אִי"כ לֹא יִטְהַר: **וּפֶרֶשׁ שְׁלִיטוֹ טַמְאִים.** וְיִשְׁלַח מִן
הַהוֹרֵכָה וְזִכְרֵן וְיִזְכְּרִיכֶם לִינֵכֶם לְטַסִּיר: **וּפֶרֶשׁ אַחֲרֵי מוֹט.**
מִמֶּנּוּ צִנִּי אֶהְרֵן בְּשִׁכְלֵי צִיָּה שֶׁלֹּא לְזוֹרֵךְ לְמִאֲמֶרָה אֶחָד

.ד

אם שכב אם לא שכב, אם שכב לא כמי כלל אלא אם לא שכב כמי אלא דכמר הכי כמי ואלא כי שטיח: **תורה** היתבה ניתנה, חימה דכמי (שמי) ויקח ספר הברית ויקרא בלאוי העם ופרש"י צפי' חומש דהיינו מבראשית ועד ספר וינאלה לפרש לא קאמר חטומה חימה וינאלה ונכמה ועד

בסוף אלף שנה הסדר נכתב דש
רשימת שנאמרו מחילה לפני אתם
נכתבים לפניהם ולא נכתבה עד
נאמרו לו אתם שנכתבו לפניה
נכתב זאת אחריה ועל זה מיימי
ודברי לוי שאומרים לא נאמרו על
בסדר והיה יכול להוכיח לנו המורה
תקולות דלוי מוקדם ונאמרו במורה
אלף הואיל ומשנה דרבי לוי מיימי
זה וד"ת גרסו א"ל לוי מילתא בלפי
פשה: **פרשת מטות**. פ"ה
קטנאס ויהי אנשים וקשה
פירושו דלמך בפ"ק דפסחים (דף ו.)
אולימים בהלכות פסח קודם הפסח
אולימים בנזיל עומד בפסח ראשון
ומהיר על פסח שני ולפ"ז א"ל
דש ותני כיון שנאמר בראש חדש
יטקן ועוד ללף יטקן לרבי יוסי
נגלילי דלמך יטשאי ארזו של יוסף
אולי ורבי יטקן דלמך במזבז מזה
טמא ומל שביעי שלהם בערב פסח
בראה פדרשת טמאים היינו פדרשת
ומירו (ויקרא כג) דכתיב ביה עומאת
מך ונבילה וכל הרצץ לטומאת
מקדש וקדושיה:

פרשת אחרי מות. נבראית רבה (3) ואיכא פלוגתא בי אחרי הדברים האלה היה דבר ז' אל אברהם (נבראית טו) דלויכא מ"ד אחר סמוך ואחרי מופלג ואיכא מ"ד איפכא וקסא מתארי מות דבו ויום היה ושמן נאמר אחרי כל הפרשיות לכן חשיב מופלג: אמתוהי

חתומה ניתנה כיון דחתומה
 ובינן ~ א"ל יאין כותבין ומה
 תה טבלא של זהב שפרשת
 ינא באלף ב"ת איתביה
 אימא כמה שכתוב בטבלא
 שכתוב בטבלא מה הוא
 נא במאי עסקינן יבסירוגין
 ואם דעתו להשלים מותר
 תורת כהנים עד ויהי ביום
 לה מגילה ניתנה שנא' אז
 ש"ש בן לקיש אומר תורה
 הזאת ואידך גמי הכתיב
 מגילה ספר כתוב עלי' ההוא
 אמר אלי' מה אתה רואה
 דרבי לוי דאמר רבי לוי
 נכון אלו הן פרשת כהנים
 טמאים ופרשת אהרי מות
 ופרשת

למחזות מבראשית עד פרשת כיצחק. אמר אל הכהנים (ש) שלמות להודיעם: פרשת לוי. קח (נא) את עשר ראשון לא נהג עד סוף חמשים ימים וגו' משום הלכות הפסח והמשכן חנה פסחיה ומחנה לו ומחנה ישראל יעשו פסחיה ולצרי לוי יכילים יראו (ה) שגאווה היום הוקבעו המחנות פ פ שהיא של יום הפסחים צו ביום אזהרה לאהרן אל יבא בכל עת: ומכאן

עין משפט
נר מצוה

קָמָה אַ מַיִן פֿינִיז מַהֲלֵי
מַהֲלֵה הֵלֵךְ יֵה מַהֲלֵה
עֵשֶׂן יֵה טוֹשִׁיעַ אֲרֻמָּה סִי
קָטָן:
קִי בַּ מַיִן שֶׁסְּהֵל בִּנְיָמִן
שֶׁסְּטוֹשִׁיעַ אֲרֻמָּה סִי
קָמָה סִינִי בַּ טוֹשִׁיעַ יֵה
רַבִּי שֶׁסְּטוֹשִׁיעַ אֲרֻמָּה סִי
בִּנְיָמִן אֶת מַהֲלֵה דִּי
עֵרָבִי:
קָמָה אַ מַיִן פֿינִיז מַהֲלֵה סִי
הֵלֵךְ יֵה מַהֲלֵה עֵשֶׂן דִּי
טוֹשִׁיעַ אֲרֻמָּה סִי בִּנְיָמִן
קָמָה דִּי מַיִן פֿינִיז טוֹשִׁיעַ
סִינִי:

תוספות רי"ד

[illegible]